

17 - 6 - 2024

**RMD
Open**

Rheumatic &
Musculoskeletal
Diseases

Obesity is a risk factor for poor response to treatment in early rheumatoid arthritis: a NORD-STAR study

Violetta Dubovyk¹, Georgios K Vasileiadis¹, Tahzeeb Fatima¹, Yuan Zhang¹, Meliha Crnkic Kapetanovic², Alf Kastbom³, Milad Rizk⁴, Annika Söderbergh⁵, Sizheng Steven Zhao⁶, Ronald F van Vollenhoven^{7, 8}, Merete Lund Hetland^{9, 10}, Espen A Haavardsholm^{11, 12}, Dan Nordström¹³, Michael T Nurmohamed^{7, 14}, Bjorn Gudbjornsson^{15, 16}, Jon Lampa⁸, Mikkel Østergaard^{9, 10}, Marte Schruppf Heiberg¹¹, Tuulikki Sokka-Isler¹⁷, Gerdur Gröndal^{15, 16}, Kristina Lend^{7, 8}, Kim Hørslev-Petersen^{18, 19}, Till Uhlig^{11, 12}, Anna Rudin¹ and Cristina Maglio¹

Υπόβαθρο – Σκοπός

- Η τυχαιοποιημένη κλινική μελέτη [NORD-STAR](#) συνέκρινε την αποτελεσματικότητα τριών βιολογικών φαρμάκων με διαφορετικό μηχανισμό δράσης με τη συμβατική θεραπεία σε ασθενείς με πρώιμη ρευματοειδή αρθρίτιδα (PA), με παρόμοια αποτελέσματα
- Σκοπός της παρούσας ανάλυσης της NORD-STAR ήταν η εκτίμηση της πιθανής συσχέτισης της παχυσαρκίας με την κλινική απάντηση στη συμβατική ή τη βιολογική θεραπεία στην πρώιμη PA

Μέθοδοι

- Η συγκεκριμένη ανάλυση συμπεριέλαβε 793 συμμετέχοντες με πρώιμη αθεράπευτη PA από τη μελέτη NORD-STAR, οι οποίοι είχαν διαθέσιμα δεδομένα για τον δείκτη μάζας σώματος (BMI) στο baseline
- Η παχυσαρκία ορίστηκε ως BMI ≥ 30 kg/m²
- Όλοι οι συμμετέχοντες τυχαιοποιήθηκαν 1:1:1:1 σε μία από τις παρακάτω τέσσερις θεραπείες: ενεργός συμβατική θεραπεία, certolizumab-pegol, abatacept και tocilizumab
- Κλινικές και εργαστηριακές εκτιμήσεις πραγματοποιήθηκαν στο baseline και κατόπιν στις 8, 12, 24 και εβδομάδες του follow-up
- Το 1ο γενές καταληκτικό σημείο της παρούσας μελέτης ήταν η απάντηση στη θεραπεία με βάση την ύφεση κατά τους δείκτες CDAI και SDAI, καθώς και με βάση τον δείκτη DAS28-CRP $< 2,6$, μετά από διαστρωμάτωση για το BMI

Αποτελέσματα

- Από τους 793 συμμετέχοντες στην παρούσα μελέτη, 161 (20%) είχαν παχυσαρκία στο baseline
- Κατά τη διάρκεια του follow-up, οι ασθενείς με παχυσαρκία στο baseline είχαν υψηλότερη ενεργότητα νόσου σε σύγκριση με όσους είχαν χαμηλότερο BMI, παρά το γεγονός ότι η ενεργότητα στο baseline ήταν παρόμοια
- Σε αναλύσεις επιβίωσης, η παχυσαρκία σχετίστηκε με χαμηλότερη πιθανότητα επίτευξης κλινικής απάντησης στη θεραπεία κατά τη διάρκεια του follow-up έως και τις 48 εβδομάδες:
 - ✓ ύφεση κατά CDAI: HR 0.84, 95% CI 0.67 έως 1.05
 - ✓ ύφεση κατά SDAI: HR 0.77, 95% CI 0.62 έως 0.97
 - ✓ DAS28-CRP $< 2,6$: HR 0.78, 95% CI 0.64 έως 0.95)
- Η επίδραση της παχυσαρκίας στην κλινική απάντηση δεν επηρεάστηκε από το είδος της θεραπείας

Συμπεράσματα

Σε ασθενείς με αθεράπευτη πρώιμη PA οι οποίοι ακολουθήθηκαν για 48 εβδομάδες, η παχυσαρκία σχετίστηκε με χαμηλότερη πιθανότητα καλής κλινικής απάντησης, ανεξάρτητα από τον τύπο της θεραπείας που έλαβαν οι ασθενείς με τυχαιοποιημένο τρόπο

Dubovyk V, et al. RMD Open 2024;10:e004227
doi: [10.1136/rmdopen-2024-004227](https://doi.org/10.1136/rmdopen-2024-004227) (ελεύθερα)